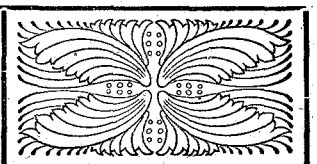

REVISTA

L'homenatge a Mossén Baldiri Rexach

La nostra adhesió

Subscrita per la quasi totalitat d'entitats científiques, pedagògiques i culturals de la nostra terra, s'ha adreçat a tots els catalans, la crida per a la celebració d'un acte d'homenatge a aquest il·lustre pedagog català del segle XVII, celebrador en la històrica ciutat de Girona, lloc on Mossèn Rexach cursà la seva carrera, i on fou feta, també, la primera i altres edicions del seu famós llibre d'escola, titulat «Instruccions per a l'ensenyança de minyons aparegut per primera vegada en l'any 1749.

La significació de dit homenatge és ben patriòtica altrement. El gran mestre i humil Rector de la petita parròquia de Sant Martí d'Ollers, va sostenir, durant cinquanta anys, la seva escola, propugnant tothora per l'ensenyament en la llengua nadina. I tingui's present que la feina que s'imposà des de la seva escola, estava en pugna amb l'ambient que en aquella època de decadència nacional i fins d'absorció i persecució de la nostra llengua, tot just rendida la forteresa catalana en mans de castellsans i francesos, l'any 14 d'aquella centúria, i entronitzada l'imposició oficial del castellà a Catalunya pels governants de la dinastia dels Felips. Per ço aquest homenatge, ultra de significar un acte de consagració al mestre i pedagog, té una valor molt més intensa: significa l'afirmació del principi inconcús, que l'ensenyança ha de fer-se en la llengua mateixa de cada poble.

Es un deure, doncs, de tots els catalans, l'adherir-s'hi; i per això LA GRALLA, que d'ençà de la seva fundació honora com se mereix la llengua nostrada, s'adhereix entusiàsticament al dit homenatge, bo i desitjant que sigui un ver plebiscit del poble català, l'exaltació a l'immortalitat del gran mestre de minyons Mossèn Baldiri Rexach.

GLOSES

Vé la Simfònica

Per sobre dels comentaris que d'aquestes darreres eleccions, més llargues que una quaresma, fem en nostres penyes, sobresurt una notícia més justament comentable: la propera vinguda a Granollers de l'Orquestra Simfònica de Madrid, que dirigeix el mestre Fernández Arbós.

Val la pena, tant mateix, d'esmerçar-hi un comentari, bó i esperant la realització d'aquest esdeveniment artístic.

Figureu-vos, sinó, una orquestra formada per un centenar de professors: integrada per vinticinco violins primers, altra vintena de violins segons, un batalló de violes, violoncel los i contrabaixos i tota una bateria d'instruments de vent, interpretant les millors pàgines musicals dels millors mestres.

Reuniu, futbolistes «enragé», els vuit millors «teams» del món; agrupeu, polítics de cafè, els noranta diputats que parlin més bé i més depressa; ajunteu,

aficionats al teatre, els noranta millors actors, i tindreu explicat, amb tota justesa, l'entusiasme dels nostres melòmans en vigílies d'aquest gran concert, que ha d'esdevenir memorable en els anys de la vida local.

Nosaltres, malgrat ésser tant creients en una superior cultura granollerina que pocs volen confessar, de primer antuvi vàrem pendre la notícia com una innocentada. Ara ja la comencem a creure certa, i esperem amb ànsia la visita d'aquest formós estol d'artistes que, com que no ens han promès cap carretera, ni cap pont, gosen encara de tota la nostra confiança.

XIXU

El campaner

El sò de les campanes és un truc poètic que no pot faltar en cap narració sentimental, i això fa que a hores d'ara estiguem cansats de llegir allò de «l'alegre trilleig de les campanes» o de «la nota greu de les campanes...» etc., etc.

Nosaltres no sentim cap mena de aversió a aquesta música sacra que acompanya els moments més solemnes de la nostra vida, però ens agrada sentir —sentint-lo ben tocat— aquest instrument de corda.

De bon dematí, una campana ben tocada no arriba a despertar-nos; en canvi, un repic sense art ni gràcia ens desvetlla fàcilment, torturant-nos el timpán i el sistema nerviós. Les seves dissonàncies de soroll sense ritme, de soroll, soroll, ens desagraden profundament, com ens desagrada una crida del nunci, que quan toca malament el cornetí, ens sembla més un cridaner que un nunci.

I per la mateixa raó, un campaner sense sentit artístic, no passa d'ésser als nostres ulls un modest i un molest toca-campanes.

XIXU

J. García Sanjuan

Construcció de tota mena d'Obres

DECORACIÓ
ESTUDIS
PROJECTES
EDIFICIS
INTERIORS
COMPLETS

XABETS DES DE 7,500 PTE\$.

Exposició de projectes

DESPATX

Barcelona: Berna, 20 (S. G.)

Granollers: Hotel d'Europa

Imp, Garrell: Clavé, 25: Telèfon 117: Granollers

CLAVÉ, 9 i 35 : Telèfon 230
GRANOLLERS

—Cregui'm, Maria Rosa, la felicitat nostra només depèn de que la seva família ens deixin comprar els mobles a la casa Vda. Pous.